pag. 408.

№ 151. Miks mind paljas armastavad!

Ei mina tia, ega mõista
Miks mind paljas armastavad!
Ei minue ole mustad silmad
Ega ole mustad kulmu* karvad
Ise olen pikna ja peenikene
Ilusa kasvu kõemuline
Juur olen ja Maienene
Juur olen sulaste nõlgja
Sõnn olen nõlgja palguliste
Perunte oma õdede
Vaina olen vennade vahetta
Teen olen peia mängitetta.

See rahwa laul tahavat nagu täendetta et mustad j. o. musta juustega ja kulmunarvadega, just nagu mustad veri naistel rahwad nagu Gipsiaste ärnjad ollavad. Teine laulu rüsme oga üttle:

Kuijas mustad kulmu karvad
Kama jahu kotikas (või kotikse!)

Praegu üldsarnase kõue kitsi rahwa seas musta juuste kohta: „Mustt kui Aarablane!“ ehk: „mustt nagu alasi tõrvatt pütt pääle valatud“ j. n. e.

№ 152.

Küa mind / äeti ellad
Küle mind kurjasta nõsitse
Sandi wiise saadõtse
Ema ütleb alu minulle
Sroua pälw on tõtsarlapsel.

№ 153. Üksa, maiksa!

Üksa, maiksa! Ma lõõn kralli
Ma lõõn Matsi äia kralli
Kui see äi ei saa kralli
Ma lõõn aia kurepalli.

№ 154. Ärge raisake rahada!

jag. 409.

Poisikesed, lusikesed:
Ärge raisake rahada
Kuluta kappi raha
Wel on naine wõllematta
Tüdrukene püüdematta
Sini taime tahtematta
Pall on ette päimimatta
Tanu pääle tantsimatta.
Poisikesed, lusikesed:
Ärge te seda mõelge
Et minutt saaneb teile naine
Sei aga meestel minija!
Minutt saab kulla kuuts naine
Nõrja männiku minija
Mina aga kasvan karjatsele
Ärgun lamba sõdkweriile.

Rahwa suus on praegu ülem-lamberine (Wõru lamba-sõdkwer; vaata see laul wõib nii wana aega kui seda jugutt praami tunnema hakati.

№ 155.

Wabadusest, vallawrahist
Külla naised kuele-kaerad
Tahtsid minnu tanule panna
Enne aegu arjankalle *)
Ma pääd tanu tarbeella
Ega arjaka imulla
Sitsi on tanu tarbeella
Oar on arjaka imulla.

Arjankaks nuhtuti ümberkulunuid aga nemi purlakaid, kes wana pea karju ja sea karsu talu naiste käest maarajwai ja näelle ette rahetajwad. - Nuemal ajal on aga vaa arju mad vanna elanikusi rahwa seas arjankatest hakatad kõdma.